

латъ по плоти, и дзъ ще да се похвалимъ.

19 Защо то вѣе като благоразумни, лѣсни претърповате безумни тѣ:

20 Вѣе търпите, и ако въ нѣккой пораке щаба, ако (въ) нѣккой ѿкира, ако нѣккой по лице то въ бѣ, ако се нѣккой превозноси.

21 Срамота ми є да кажемъ, защо не сме (въ това) слаби: но ако нѣккой дерзатъ въ друго нещо (да се похвали), (като безуменъ говоримъ), и дзъ дерзаемъ.

22 Бирѣли са онъ; и дзъ самъ (съреинъ): Иералане ли са; и дзъ самъ: Абраамово ли са сѣме; и дзъ самъ:

23 Христови ли са глагите ли! (като безуменъ говоримъ) дзъ самъ побече. Въ трбдовѣте помногово рѣши тѣ ѻше по многу, въ темници тѣ многу пажти.

24 О! 18днѣ тѣ пѣть пажти по четыридесать (раны) безъ єдно пріахъ:

25 Три пажти бѣенъ въдохъ съ тоаги, єднашъ съ каменикме посиваха. три пажти се потопи коракъло гъмѣне: (цѣль) дѣнь и (цѣла) ноќи стояхъ въ джебочина та (морска):

26 Многу пажти путьешествовахъ, (пострадахъ) вѣдь въ рѣки, вѣдь ѿ раз-

бойници, вѣдь ѿ срѣдници, вѣдь ѿ пѣзшнici, вѣдь въ градовѣ тѣ, вѣдь въ пустынї тѣ, вѣдь въ морѣ то, вѣдь помеждѹ ажаливи тѣ братїа:

27 (Търпѣлъ самъ) трбдъи неволя, въ неспаканїа многу пажти, въ гладъи въ жаждѣ, въ постѣ многу пажти, въ земѣ и въ голотѣ.

28 Освѣнъ вѣшни тѣ (вѣдь), като дѣнь самъ ѿ виколенї ѿ людіе, и грыжамсе за сички тѣ цѣркви.

29 Кой є всленъ, та не боледувамъ и дзъ (съ него); кой се токлавнава, та се не распалювамъ и дзъ (за него ѿ рѣвность);

30 Ако трбдуна да се хвалимъ, ще да се похвалимъ (за онѣа работы, които самъ сотворилъ) съ моя та нѣмоци.

31 Кѣи и Стѣцъ на Гда нашегѡ Іисуса Христѣ знае, който є благословенъ во вѣки. защо не ажемъ.

32 Въ Дамаскѣ (а предѣлению) народоначалникъ ѿ Яреюца царѧ вардеше градъ Дамаскъ, понеже искаше да ме хване:

33 И въ кошници ме спастиха по стѣнѣ та презъ єдинѣ прозрѣца, и (така) извѣгнахъ ѿ рѫце тѣ мъ.